

सेवाको साथ देहमा रहँदै विदेही अवस्थाको अनुभव बढाऊ

आज बापदादा आफ्ना चारैतर्फका बच्चाहरूलाई देखेर हर्षित भइरहनुभएको छ किनकि बाबाले जान्नुहुन्छ— मेरा एक-एक बच्चा चाहे लास्ट पुरुषार्थी पनि छन् फेरि पनि विश्वमा सबैभन्दा ठूलो भाग्यवान् छन् किनकि भाग्य विधाता बाबालाई चिनेर, जानेर भाग्य विधाताको डाइरेक्ट बच्चा बन्न पुगे । यस्तो भाग्य सारा कल्पमा कुनै आत्माको न छ, न हुन सक्छ । साथ-साथै सारा विश्वमा सबैभन्दा सम्पत्तिवान् वा धनवान् अरू कोही हुन सक्दैन । चाहे जतिसुकै पदमपति होस् तर तिमी बच्चाहरूको खजानासँग कसैको पनि तुलना हुन सक्दैन किनकि बच्चाहरूको हर कदममा पद्मौको कमाई छ । सारा दिनमा हर दिन एक दुई कदम पनि बाबाको यादमा रहेमा वा कदम उठाए पनि हर कदममा पद्म... त्यसैले सादा दिनमा कति पद्म जम्मा भयो ? यस्तो कोही होला जसले एक दिनमा पद्मौको कमाई गरून् ! यसैले बापदादा भन्नुहुन्छ— यदि भाग्यवान् देख्नु छ वा रिचेष्ट इन द वर्ल्ड आत्मा देख्नु छ भने बाबाको बच्चाहरूलाई देख्नु ।

तिमी बच्चाहरूको पासमा केवल एक स्थूल धनको खजाना छैन, ती त मात्र धनका साहुकार छन् तर तिमी बच्चा कति खजानाहरूले भरपुर छौ ! खजानाहरूको सूची (लिस्ट) थाहा छ नि ? यो स्थूल धन त कुनै ठूलो कुरा होइन तर तिम्रो पासमा ज्ञानको खजाना, शक्तिहरूको खजाना, सर्व गुणहरूको खजाना, खुशीको खजाना र सर्वलाई सुख शान्तिको मार्ग बताउनाले जुन आशीर्वादको खजाना मिल्छ, यी अविनाशी खजाना केवल परमात्मा बच्चाहरूको बाहेक अरू कसैको पासमा छैन । त्यसैले बापदादालाई यस्ता खजानाहरूको मालिक बच्चाहरू माथि कति रूहानी नाज (गौरव) छ । बापदादा सदा बच्चाहरूलाई यस्तो सम्पन्न देखेर यही गीत गाउनुहुन्छ वाह ! बच्चा वाह ! तिमीलाई पनि आफूमाथि यति रूहानी नाज अर्थात् नशा छ नि ! हातको ताली बजाउन सक्छौ । (सबैले ताली बजाए) दुवै हातलाई किन कष्ट दिन्छौ, एक हातको बजाऊ । एक हातको ताली बजाउन आउँछ नि ! ब्राह्मणहरूको सबै कुरा निराला (भिन्न) छ । ब्राह्मण शान्त मन पराउँछन् यसैले ताली पनि शान्तिको ठीक छ । नशा त सबैलाई सदा छ पनि र भविष्यमा पनि रहन्छ । निश्चित छ ।

बापदादा समयको परिवर्तनको तीव्र गतिलाई देखेर बच्चाहरूको पुरुषार्थको गतिलाई पनि देखिरहनुहुन्छ । बापदादा हरेक बच्चाहरूलाई जीवनमुक्त स्थितिमा सदा देख्न चाहनुहुन्छ । तिमी सबैको यो च्यालेन्ज छ— बाबाबाट मुक्ति जीवनमुक्तिको वर्सा आएर लेऊ । तिमीलाई त मुक्ति वा जीवनमुक्तिको वर्सा मिलिसक्यो नि ? वा मिलेको छैन ? (मिलेको छ) सत्ययुगमा वा मुक्तिधाममा मुक्ति वा जीवनमुक्तिको अनुभव गर्न सक्ने छैनौ । मुक्ति-जीवनमुक्तिको वर्साको अनुभव अहिले संगममा नै गर्नु छ । जीवनमा रहँदै, समय नाजुक हुँदा पनि, परिस्थितिहरू, समस्याहरू, वायुमण्डल डबल दूषित भए तापनि यी सबै प्रभावबाट मुक्त, जीवनमा रहँदै यी सर्व भिन्न-भिन्न बन्धनहरूबाट मुक्त एउटा पनि सूक्ष्म बन्धन नहोस् । यस्तो जीवनमुक्त बनेका छौ ? वा अन्तमा बन्नेछौ ? अहिले बन्ने वा अन्तमा बन्नेछौ ? जसले सम्झन्छन् अन्तिममा बन्नुको सट्टा अहिले बन्नु छ, वा बनिसकेका छौ वा बन्नु नै छ, तिनले हात उठाऊ । (सबैले हात उठाए) दुवैमा मिक्स हात उठाइरहेका छन्, चलाख छन् । ठीकै छ चलाखी गर । तर बापदादा अहिले नै स्पष्ट सुनाइरहनुभएको छ, अटेन्शन प्लीज । हरेक ब्राह्मण बच्चाहरूलाई बाबाले बन्धनमुक्त, जीवनमुक्त बनाउनु नै छ । चाहे जुनसुकै विधिले तर बनाउनु अवश्य छ । जान्दछौ नि, विधिहरू के हुन् ! यति त चलाख छौ नि ! त्यसैले बन्नु त तिमीलाई पर्नेछ नै । चाहे बन वा चाहे नबन, बन्नु त पर्ने नै छ । फेरि के गर्नेछौ ? (अहिले नै बन्छौं) तिम्रो मुखमा गुलाब जामुन (लालमोहन) । सबैको मुखमा गुलाब जामुन आयो नि । तर यो गुलाब जामुन हो— अहिले बन्धनमुक्त बन्ने । यस्तो होइन गुलाब जामुन खाइहाल ।

हलको शोभा धेरै राम्रो छ । एकदम माला जस्तो लाग्छ । यहाँ आएर हेरेमा यस्तो माला लाग्छ । यो कुर्सीमा बस्नेहरूको माला तयार भइसक्यो ? राम्रो छ । कारणले-अकारणले जसरी अहिले कुर्सी लिएका छौ नि यस्तै जब बापदादा फाइनल समय प्रमाण सिटी बजाउनुहुन्छ— जीवनमुक्तिको कुर्सीमा बस त्यतिबेला पनि बस्छौ वा अहिले कुर्सीमा बसेका छौ ? यस्तो होइन— धर्तीमा बसेकाले कुर्सी लिदैन्, पहिला हजुर । धर्तीमा बस्नु— यो हो तपस्याको निशानी । तन्दुरुस्तीको निशानी हो । स्वास्थ्य पनि छ, तपस्याद्वारा खजानाहरूको सम्पत्ति पनि छ त्यसैले जहाँ स्वास्थ्य, सम्पत्ति छ त्यहाँ खुशी त छ नै । त्यसैले राम्रो छ— स्वस्थ छौ, सम्पत्तिवान् छौ ।

त्यसैले बापदादा आज देखिरहनुभएको थियो— बच्चाहरूको तीन प्रकारको अवस्था छन् । एक छन्— पुरुषार्थी, त्यसमा पुरुषार्थी पनि छन् र तीव्र पुरुषार्थी पनि छन् । दोस्रो छन्— जसले पुरुषार्थको प्रारब्ध जीवनमुक्त अवस्थाको स्टेजको

अनुभव गरिरहेका छन् । तर अन्तिम सम्पूर्ण स्थिति हो— देहमा हुँदा पनि विदेही अवस्थाको अनुभव । यो तीन अवस्था देखे । पुरुषार्थको स्थितिमा धेरै देखे । प्रारब्ध जीवनमुक्तको, प्रारब्ध यो होइन— सेन्टरको निमित्त बन्ने वा वक्ता राम्रो बन्ने वा ड्रामा अनुसार भिन्न-भिन्न विशेष सेवाको निमित्त बन्ने... यो प्रारब्ध होइन, यो त लिफ्ट हो अगाडि बढ्ने, सर्वद्वारा आशीर्वाद लिने तर प्रारब्ध हो जीवनमुक्त बन्ने । कुनै बन्धन नहोस् । तिमीहरू एक चित्र देखाउँछौ नि ! साधारण अज्ञानी आत्मालाई कति धागोले बाँधेको देखाउँछौ । त्यो हो अज्ञानी आत्माहरूको लागि फलामको जंजीर । मोटो-मोटो बन्धन छन् । तर ज्ञानी तिमी आत्मा बच्चाहरूको धेरै मसिनो र आकर्षण गर्ने धागो छन् । फलामको जंजीर अहिले छैन, जुन देखियोस् । धेरै मसिनो पनि छ, रोयल पनि छ । व्यक्तित्व महसुस गर्नेवाला पनि छन्, तर यी धागोहरू देख्नमा आउँदैनन्, आफ्नो राम्रो छ भन्ने महसुस हुन्छ । राम्रो छ होइन तर महसुस यस्तो हुन्छ— हामी धेरै राम्रा छौं । हामी धेरै अगाडि बढिरहेका छौं । त्यसैले बापदादा देखिरहनुभएको थियो— यो जीवनबन्धको धागो सबैजसोमा छ । चाहे एक होस्, चाहे आधा होस् तर जीवनमुक्त धेरै-धेरै कम देखे । त्यसैले बापदादा देखिरहनुभएको थियो— हिसाबको अनुसार यो दोस्रो अवस्था हो जीवनमुक्त, अन्तिम स्थिति हो— देहबाट न्यारा विदेहीपनको । त्यो अवस्था र जुन अवस्था सुनाएँ त्यसको लागि अझ धेरै-धेरै-धेरै ध्यान दिनुपर्नेछ । सबै बच्चाले सोच्छन् ९९ आउँछ ? के होला ? के गर्ने ? के गर्ने, के नगर्ने ? बापदादा भन्नुहुन्छ— ९९ को चक्करलाई छोड । अहिलेदेखि विदेही स्थितिको धेरै अनुभव हुनुपर्छ । जुन पनि परिस्थितिहरू आइरहेका छन् र आउनेवाला छन् त्यसमा विदेही स्थितिको अभ्यास धेरै चाहिन्छ । यसैले अरू सबै कुरा छोड । यो त हुँदैन, यो त हुँदैन ! के होला, यी प्रश्नलाई छोडिदेऊ । विदेही अभ्यासवाला बच्चाहरूलाई कुनै पनि परिस्थिति वा कुनै पनि हलचलले प्रभाव पार्न सक्दैन । चाहे प्रकृतिको पाँचै तत्त्वले राम्रोसँग हल्लाउने कोसिस गर्नेछन् तर विदेही अवस्थाको अभ्यासी आत्मा बिल्कुल यस्तो अचल-अडोल सम्मान सहित पास हुन्छन् जुन सबै कुरा पास हुन्छ तर ऊ ब्रह्मा बाबा समान सम्मान सहित पासको सबुत हुन्छ । बापदादा समयप्रति समय इशारा दिनु पनि हुन्छ र दिदै रहन्छन् । तिमी सोच्दछौ पनि, योजना बनाउँछौ पनि, बनाऊ । ठीकै छ सोच तर के होला !... यो आवश्यक्यवत् भएर होइन । विदेही, साक्षी बनेर सोच तर सोच्यो, योजना बनायो र सेकेण्डमा प्लेन स्थिति बनाउँदै जाऊ । अहिले आवश्यकता छ स्थितिको । यो विदेही स्थिति परिस्थितिको धेरै सहज पार गरिदिन्छ । जस्तो बादल आयो, गयो । विदेही आत्माहरू अचल-अडोल भएर खेल देखिरहन्छन् । अहिले अन्तिम समयको सोच्दछौ तर अन्तिम स्थितिको सोच ।

चारैतर्फको सेवाहरूको समाचार बापदादा सुनिरहनुहुन्छ र दिलबाट सबै अथक सेवाधारीहरूको बधाई पनि दिनुहुन्छ, सेवा धेरै राम्रो उमंग-उत्साहले गरिरहेका छन् र भविष्यमा पनि गरिराख तर सेवा र स्थितिको सन्तुलन अलिकति कहिले यतातर्फ झुक्दछ, कहिले उतातर्फ । यसैले सेवा खुब गर, बापदादा सेवाको लागि मनाही गर्नुहुन्न, अझ जोड-तोडले गर तर सेवा र स्थितिको सदा सन्तुलन राख्दै जाऊ । स्थिति बनाउनमा थोरै मेहनत लाग्छ र सेवा त सहज हुन जान्छ । यसैले सेवाको बल अलिकति स्थितिभन्दा उच्च हुन जान्छ । सन्तुलन राख र बापदादाको, सर्व सेवा गर्ने आत्माहरूको, सम्बन्ध-सम्पर्कमा आउने ब्राह्मण परिवारको आशीर्वाद लिदै जाऊ । यो आशीर्वादको खाता धेरै जम्मा गर । अहिलेको आशीर्वादको खाता तिमी आत्माहरूमा यति सम्पन्न होस् जुन द्वापरदेखि तिम्रो चित्रहरूद्वारा सबैलाई आशीर्वाद मिलिरहन्छ । अनेक जन्मसम्म आशीर्वाद दिनु छ तर जम्मा एक जन्ममा गर्नु छ यसैले के गर्नेछौ ? स्थितिलाई सदा अगाडि राखेर सेवामा अगाडि बढ्दै जाऊ । के होला, यो नसोच । ब्राह्मण आत्माहरूको लागि राम्रो छ, राम्रो नै हुनु छ । तर सन्तुलन भएकाको सदा राम्रो छ । सन्तुलन कम भएमा कहिले राम्रो, कहिले थोरै राम्रो । सुन्यौ के गर्नु छ ? प्रश्न सोच्ने हिसाबबाट आश्चर्यवत् भएर सोच्नेलाई समाप्त गर, यो त हुँदैन होला ! यो त हुँदैन होला... । त्यसैले स्थितिलाई तलमाथि गर्दछ । बुझ्यौ ।

नयाँ-नयाँ पनि धेरै आएका छन्, जो यस कल्पमा पहिलो पटक मधुवनमा आएका छौ, उनले हात उठाऊ । धेरै राम्रो । बापदादा नयाँ-नयाँ बच्चाहरूलाई देखेर खुशी हुनुहुन्छ र धेरै खुशीका साथ बापदादा स्वागत बच्चे, स्वागत बच्चे गरिरहनुभएको छ । राम्रो छ जुन अन्तिम समाप्तिभन्दा पहिला आइपुग्यौ । फेरि पनि मिलनको समयमा पुग्यौ यसैले पछाडि आउनेहरूलाई अहिले पनि मौका छ, अगाडि जानको लागि । त्यसैले तिमीहरू सुनौलो मौका (गोल्डन चान्स) लिई हाल । अच्छा ।

गुजरातबाट समर्पण भएका कुमारीहरूको गुप आएका छन् (अहमदाबाद मेलामा ३८ कुमारीहरूको समर्पण समारोह १३ नोभेम्बरमा मनाइएको थियो, ती सबै बापदादाको सम्मुख बसेका छन्) समर्पण त भयौ धेरै राम्रो भयो । सेवा पनि भयो, मनायौ पनि र सेवाको भाग्य पनि बनायौ । अहिले अझ कुनै समर्पण समारोह मनाउनु छ वा मनाइसक्यौ, बस् सिद्धियो ?

२०७१ चैत्र २९ आइतबार १२-०४-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २१.११.९८ मधुबन

त्यसैले बापदादा यही भन्नुहुन्छ— यो पूरा ग्रुपले बन्धनमुक्तको समर्पण समारोह मनाऊन् । छ ताकत ? यदि छ भने हातको ताली बजाऊ । एक दुईलाई देखेर नउठाउनु । अहमदाबादलाई त वरदान छ, सेवाको फल पनि छ र सेवाको बल पनि छ । त्यसैले यस्तो समर्पण समारोह मनाउनु । फेरि बापदादा अफर दिनुहुन्छ । ठीक छ नि ! पहिला म । यसमा अरूलाई नहेर्नु । पहिला महारथीले गरून् फेरि हामी गर्नेछौं । होइन । पहिला म । ठीक छ । अच्छा— एक आपसमा यसमाथि रूहरिहान गर्नु र एक आपसमा प्रतिज्ञा याद गराउँदै अगाडि बढ्दै जाऊ । धेरै राम्रो ।

(पंजाबवालाले पहिलो ग्रुपको सेवा गरेका छन्) राम्रो ठूलो ग्रुप छ । राम्रो मौका मिलेको छ । पंजाबलाई बापदादा विशेष एक कुराको बधाई दिनुहुन्छ । जान्दछौ कुनचाहिँ ? पंजाबले कलराठी (बाँभो) जमीनलाई फलदायक बनाउनमा राम्रो उन्नति गरेका छन् । प्रगति राम्रो छ यसैले बधाई छ । यसै पनि पंजाब शेर गाइएको छ । तिम्नो दादीलाई (चन्द्रमणी दादी) पनि पंजाबको शेर भनिन्थ्यो । त्यसैले सबै शेर हौ नि ! त्यसैले शेरले कसको शिकार गर्दछ ? बाखाको ? पहिलो नम्बरको शेर त्यो हो जसले शेरको शिकार गर्छ । अहिले पंजाबको धर्ती त राम्रो बनिसक्यो, अब यस्तो विशेष वारिस बनाऊ । यो हो शेरको शिकार । कुनै मण्डलेश्वरको विशेष सेवा गरेर अर्को सिजनमा लिएर आऊ । हेर्नेछु अर्को सिजनमा पंजाबबाट कति वारिस आउँछन् । अच्छा— सेवाको सुबास त राम्रो छ । सबै सन्तुष्ट रहन्छन् पनि र सन्तुष्ट गर्छन् पनि । बधाई छ ।

(डबल विदेशी पनि धेरै आएका छन्) विदेशको ग्रुप उठ । विदेशमा पनि एक विशेषता बापदादालाई धेरै राम्रो लाग्छ । कुनचाहिँ ? सबैलाई समंग-उत्साह धेरै छ— विदेशको कुना-कुनामा बाबाको स्थान बनाऔं र बनाएका पनि छन् । यस वर्ष कति नयाँ स्थान बनाएका छौ ? (१२-१५) राम्रो उमंग छ— सन्देश चारैतर्फ मिलोस् । यो लक्ष्य धेरै राम्रो छ । जहाँ जान्छन् त्यहाँ कसै न कसैलाई निमित्त बनाउने सेवाको लक्ष्य राम्रो राख्छन् । यो विशेषता हो । हरेक जति हुन सक्छ उति आफैँले आफूलाई सेवाको निमित्त बनाउने अफर पनि गर्छन् र प्राक्टिकलमा पनि गर्छन् । यही सोच्छन्— घर-घरमा बाबाको घर होस्, यो उमंग-उत्साह धेरै राम्रो छ यसैले यस उमंग-उत्साहको लागि बापदादा अग्रिम (इन एडवान्स) बधाई दिदै हुनुहुन्छ । बापदादा विदेशी अर्थात् विश्व कल्याण गर्नको लागि निमित्त बन्ने बच्चाहरूलाई यही भन्नुहुन्छ— अब सेवा र विदेही अवस्थामा नम्बरवन विदेशी बच्चाहरूलाई बन्नु नै छ । बन्नु छ ? कहिले ? ९९ मा वा दुई हजारमा बन्नु छ ? कहिले होइन, अहिले । अव्यक्त बाबाको पालनाको प्रत्यक्ष सबूत दिनु छ । जसरी ब्रह्मा बाबा अव्यक्त बनेर विदेही स्थितिद्वारा कर्मातीत बन्नुभयो, त्यसैले अव्यक्त ब्रह्माको विशेष पालनाका पात्र हौ यसैले अव्यक्त पालनाको बाबालाई जवाफ (रेसपोन्स) दिनु— विदेही बन्ने । सेवा र स्थितिको सन्तुलन । ठीक छ, स्वीकार छ ? गर्नु नै छ । बापदादा यो सोच्नुहुन्न— हेर्नेछु, सोच्नेछु । होइन । गर्नु नै छ । आफ्नो भाषामा भन— गर्नु नै छ । जसले टी. भी. मा पनि देखिरहेका छौ ती सबैले पनि यस्तो बोलिरहेका छौ होइन ? बापदादा देखिरहनुभएको छ । चाहे भारतमा हेरिरहेका छन्, चाहे विदेशमा हेरिरहेका छन् तर सबैलाई उमंग आइरहेको छ हामी गर्नेछौं, हामी गर्नेछौं । हामीलाई गर्नु नै छ । अग्रिम बधाई छ । अच्छा ।

चारैतर्फका सर्वश्रेष्ठ भाग्यवान, सर्वश्रेष्ठ खजानाहरूको मालिक, सदा सेवा र स्थितिको सन्तुलन राख्ने ज्ञानी तिम्री आत्मा, सर्वशक्ति सम्पन्न आत्माहरू, सदा बन्धनमुक्त जीवनमुक्त आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

वरदानः— परीक्षा र समस्याहरूमा ओइलाउनुको सट्टामा मनोरञ्जनको अनुभव गर्ने सदा विजयी भव

यस पुरुषार्थी जीवनमा ड्रामा अनुसार समस्याहरू वा परिस्थितिहरू त आउनु नै छ । जन्म लिनासाथ अगाडि बढ्ने लक्ष्य राख्नु अर्थात् परीक्षाहरू र समस्याहरूलाई आह्वान गर्नु । जब मार्गमा जानु नै छ भने मार्गको दृश्यहरू नहोस् यो कसरी हुन सक्छ । तर ती दृश्यहरूलाई पार गर्नुको सट्टा यदि करेक्शन गर्न लागेमा बाबाको यादको कनेक्शन लूज हुन जान्छ र मनोरञ्जनको साटो मनलाई निराश गरिदिन्छौ । त्यसैले वाह ! दृश्य वाह ! को गीत गाउँदै अगाडि बढ अर्थात् सदा विजयी भवको वरदानी बन ।

स्लोगनः— मर्यादामा चल्नु अर्थात् मर्यादा पुरुषोत्तम बन्नु ।